

Coneguts com a botiflers

CONCULCACIONS (80)

Son gent coneguda com a botiflers. El diccionari de la IEC defineix els personatges com a col·laboradors dels enemics de la seva terra. L'acusació és prou greu, jo la comparteixo. Em dol haver de reconèixer que a Catalunya existeixen aquests representants i que més o menys directament estan recolzats per partits declaradament espanyolistes, com és el cas del "PP" i "Ciudadanos". Per tant podem inscriure els noms dels seus caps com a gent identificables com a botiflers. Serien "Daniel Sirera" i "Alberto Ribera". Hem de reconèixer que tots dos són catalans, però acèrrims col·laboradors dels invasors espanyols a Catalunya, per tant qualificables com a botiflers.

No vull arriscar-me a suposar-los com a conscients d'aquesta aberració i els dono l'avantatge de creure que ells interpreten de bona fe el seu paper. No tenen una síntesi correctament aplicada sobre els conceptes Catalunya i nació i aquest és l'error de la seva presa de posició. Segurament l'origen de la interpretació política que porten a terme, està fonamentat en que ells han estudiat la història com a història d'Espanya, o sigui falsejant completament la història autèntica de Catalunya. Hem de reconèixer que en un país com el nostre, en què no som els veritables amos del nostre patrimoni és relativament fàcil que es donin cassos com els esmentats, d'una visió deformada de la pròpia història i la conseqüent interpretació. Per tant no els culpo personalment d'aquest error i estic disposat a acceptar fins i tot l'honestedat d'aquests intèrprets.

El problema greu és en els antecedents que possibiliten l'aparició d'interpretacions d'aquesta índole. És aquí on rau l'autèntic risc que es produeixin fenòmens d'aquesta naturalesa.

I com és lògic no deixaré d'inculpar la caterva de polítics catalans actuals i anteriors que callen com a morts i que també se'ls pot atribuir un cert grau de col·laboracionisme per acceptar sense la més mínima protesta una situació que ens és completament desfavorable a la nostra integritat nacional. Acceptar aquestes imposicions és un grau de traïció que no podem tolerar de cap manera. Qui més podem inculpar en tot el procés que envaeix l'ensenyament d'una falsa història del nostre país? Doncs els pares de les criatures que tolerin sense piular que als seus fills se'ls ensenyi una versió dels fets històrics de Catalunya completament esbiaixats i sotmesos als interessos dels ocupants.

Suposo que a la Catalunya del nord dels Pirineus passa alguna cosa comparable, supeditada en aquest cas a la voluntat dels francesos i que també afecta desfavorablement tot el territori occità. Tot plegat demostra que els països ocupats tenim una feïnada pendent de resoldre, i que es fa palesa amb detalls aparentment tan simples com aquests. No podem deixar de queixar-nos i revelar-nos contra aquests abusos que dia rera dia van desfigurant la nostra història i van doblegant i degradant els nostres respectius països.

El nostre coratge no pot sucumbir davant d'aquestes imposicions i és imprescindible que no perdem ocasió

per testimoniar la nostra discrepància en tots aquells fets que sens dubte estan degudament i curosament controlats, sols pels enemics dels nostres països. No acceptem la història escrita pels nostres vencedors!

Claudi Romeu, 28 de setembre del 07